

200702920/1.

Datum uitspraak: 27 juni 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 05/58049 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, van 29 maart 2007 in het
geding tussen:

appellante

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 28 november 2005 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellante om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 29 maart 2007, verzonden op 3 april 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 25 april 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 4 mei 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.B.M.J. van der Beek-Gillesen, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. S. Zwemstra, ambtenaar van Staat.

w.g. Van der Beek-Gillesen
Lid van de enkelvoudige kamer

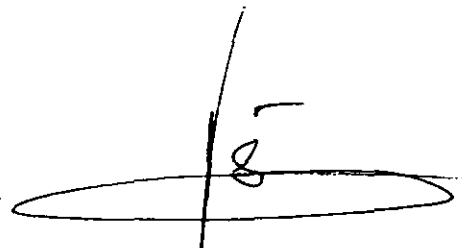
w.g. Zwemstra
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 27 juni 2007

91-506.

Verzonden: **27 JUNI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht

Nevenzittingsplaats Haarlem

zaaknummer: AWB 05 / 58049

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken van 29 maart 2007

in de zaak van:

geboren op _____, van Nigeriaanse nationaliteit,
eiseres,
gemachtigde: mr. K. Ross, werkzaam bij de Stichting Rechtsbijstand Asiel te Haarlem,

tegen:

de staatssecretaris van Justitie,
verweerder,
gemachtigde: mr. I.M. Bijvank, werkzaam bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst te
's-Gravenhage.

1. Procesverloop

- 1.1 Eiseres heeft op 29 april 2005 een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Verweerder heeft de aanvraag bij besluit van 3 mei 2005 afgewezen. Deze rechtbank en nevenzittingsplaats heeft het beroep tegen dat besluit bij uitspraak van 18 mei 2005 (AWB 05/20045) gegrond verklaard en het bestreden besluit vernietigd.
- 1.2 Verweerder heeft de aanvraag opnieuw afgewezen bij besluit 28 november 2005. Eiseres heeft tegen het besluit op 21 december 2005 beroep ingesteld.
- 1.3 Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.
- 1.4 De openbare behandeling van het geschil heeft plaatsgevonden op 14 februari 2007. Eiseres is in persoon verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder is vertegenwoordigd door zijn gemachtigde.

2. Overwegingen

- 2.1 In beroep toetst de rechtbank het bestreden besluit aan de hand van de voorgedragen beroepsgronden op rechtmatigheid en ambtshalve aan voorschriften van openbare orde.
- 2.2 Eiseres heeft ter onderbouwing van haar aanvraag – samengevat weergegeven – het volgende aangevoerd. Eiseres is afkomstig uit Nigeria en behoort tot de Edo-

zaaknummer: AWB 05/58049

2

bevolkingsgroep. De vader van eiseres was lid van een geheim genootschap, de Ogboni. Eiseres is op jeugdige leeftijd door haar vader (traditioneel) uitgehuwelijkt aan een oudere man, genaamd _____, die eveneens lid was van het Ogboni-genootschap. Toen eiseres nog bij haar vader woonde is zij regelmatig door _____ verkracht. Dit is begonnen toen zij 13 jaar oud was. Nadat haar vader er achter was gekomen dat zij zwanger was, heeft hij haar naar het huis van _____ gebracht. Daar kwam eiseres er achter dat _____ al zes vrouwen had. Op 13 oktober 2003 is de vader van eiseres overleden. Bij de begrafenis is aan eiseres verteld dat zij haar vader in het Ogboni-genootschap moest opvolgen en dat zij haar dochter daarbij moest opofferen, anders zou zij zelf vermoord worden. Tijdens de begrafenis heeft zij kunnen ontsnappen en is zij de "bush" in gevlucht. Na drie dagen te hebben gelopen is zij in Warri aangekomen. Met behulp van een vrouw, genaamd _____, en haar nicht, die in de Verenigde Staten van Amerika (VS) verblijft, heeft eiseres een visum voor de VS verkregen. In december 2003 is eiseres vertrokken naar de VS. Na het aflopen van het aan haar verstrekte visum heeft eiseres de VS verlaten en is zij naar Nederland gereisd. Haar dochter heeft zij in de VS bij een vriendin achtergelaten.

- 2.3 Verweerder heeft de aanvraag afgewezen omdat het asielrelaas van eiseres ongeloofwaardig wordt geacht. Eiseres heeft bestreden dat haar asielrelaas ongeloofwaardig is. Daarnaast heeft eiseres aangevoerd dat overheidsbescherming tegen gedwongen uithuwelijking en vrouwenbesnijdenis – zij vreest dat haar dochter in Nigeria zal worden besneden – in Nigeria niet mogelijk is.

De rechtbank overweegt als volgt.

- 2.4 Een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd kan worden verleend op de in artikel 29 Vreemdelingenwet (Vw) genoemde gronden.
- 2.5 Ingevolge artikel 31 Vw wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen.
- 2.6 Blijkens het gestelde in C1/1.2, C1/3.2.2 en C1/3.2.3 van de Vreemdelingencirculaire 2000, zoals luidend ten tijde van het bestreden besluit, pleegt de Minister het relaas en de daarin gestelde feiten voor waar aan te nemen, indien de vreemdeling alle hem gestelde vragen zo volledig mogelijk heeft beantwoord en het relaas op hoofdlijnen innerlijk consistent en niet onaannemelijk is en strookt met wat over de algemene situatie in het land van herkomst bekend is.
- 2.7 De rechtbank is van oordeel dat hetgeen eiseres heeft aangevoerd, niet tot de conclusie kan leiden dat verweerder het asielrelaas in redelijkheid niet ongeloofwaardig heeft kunnen achten. De rechtbank neemt hiertoe het volgende in aanmerking.
Aan de verklaring van eiseres dat een andere persoon haar visum voor de VS heeft geregeld, heeft verweerder geen geloof hoeven hechten, nu uit informatie van het Amerikaanse consulaat is gebleken dat een visum in Nigeria in persoon moet worden aangevraagd. Verweerder heeft voorts kunnen oordelen dat afbreuk is gedaan aan het urgente karakter van de asielaanvraag van eiseres, nu zij in de VS geen asiel heeft aangevraagd, terwijl zij heeft verklaard dat zij gedurende enkele maanden in de VS heeft verbleven. De verklaring van eiseres dat zij aldaar geen asiel heeft aangevraagd,

zaaknummer: AWB 05 /58049

3

omdat zij niet op de hoogte was van die mogelijkheid, maakt het voorgaande niet anders.

Aangaande haar vluchtrelaas heeft verweerder in de omstandigheid dat eiseres op de vlucht was, alsmede in de omstandigheid dat langs de weg geen plaatsnaamborden stonden, geen aanleiding hoeven zien eiseres niet tegen te werpen dat zij geen plaatsnamen heeft kunnen noemen van nederzettingen op haar honderd kilometer lange tocht van Benin naar Warri. Verweerder heeft verder kunnen oordelen dat eiseres niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij, als jonge vrouw, zou zijn gedwongen de positie van haar vader binnen het Ogboni-genootschap over te nemen, aangezien uit het ambtsbericht van de minister van Buitenlandse Zaken van 10 oktober 2003 inzake Nigeria blijkt dat titels binnen het Ogboni-genootschap niet overerfbaar zijn. De verklaring van eiseres dat kinderen al vóór hun geboorte aan het genootschap kunnen worden gewijd, heeft verweerder ontoereikend kunnen achten, nu eiseres dit niet nader heeft onderbouwd.

Ten slotte heeft verweerder aan eiseres kunnen tegenwerpen dat haar verklaring dat leden van het genootschap naar haar op zoek zouden zijn in Warri, afkomstig is van een indirecte, niet objectief verifieerbare bron, aangezien zij dit niet heeft betwist, anders dan door te stellen dat deze waarschuwing wel serieus genomen dient te worden.

- 2.8 Verweerder heeft zich ter zitting op het standpunt gesteld dat geen sprake is van schending van artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM), nu eiseres niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij de bescherming heeft ingeroepen van de Nigeriaanse autoriteiten, dan wel dat zij geen bescherming van voornoemde autoriteiten kan krijgen in verband met haar gedwongen uithuwelijking en de dreigende besnijdenis van haar dochter.
- 2.9 Eiseres heeft zich op het standpunt gesteld dat het bestreden besluit een deugdelijke motivering ontbeert, nu dit punt eerst ter zitting naar voren is gebracht. De rechtbank is van oordeel dat dit standpunt weliswaar in een laat stadium door verweerder is ingenomen, maar dat dit niet tot vernietiging van het bestreden besluit behoeft te leiden, aangezien uit de gehoren niet is gebleken dat eiseres heeft geprobeerd de bescherming van de autoriteiten in te roepen. Verweerder kon dan ook, gelet op de vaste jurisprudentie ten aanzien van dit punt, aan eiseres tegenwerpen dat zij niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij bij terugkeer te vrezen heeft voor een behandeling in strijd met artikel 3 EVRM.
- 2.10 De rechtbank zal het beroep ongegrond verklaren.
- 2.11 Er is geen grond één van de partijen te veroordelen in de door de andere partij gemaakte proceskosten.

zaaknummer: AWB 05 /58049

4

3. Beslissing

De rechtbank:

verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. S.W.S. Kiliç, rechter, en op 29 maart 2007 in het openbaar uitgesproken, in tegenwoordigheid van J.M. Mills, griffier.

afschrift verzonden op:

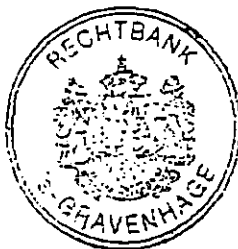
Coll:

03 APR. 2007

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC, 's-Gravenhage. Het hoger beroep moet ingesteld worden door het indienen van een beroepschrift, dat een of meer grieven bevat, binnen vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Bij het beroepschrift moet worden gevoegd een afschrift van deze uitspraak.

27/4-07

Voor een sluitend afschrift
De griffier van de rechtbank te 's-Gravenhage

1

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
2540	B 25 APR 2007
ZAAKNR. 200702920-1	
AAN: VL	
BEHANDELD: DD:	PAR:

W.G. Plein 310
1054 SG Amsterdam

T +31(0)20 412 17 32
F +31(0)20 412 17 95
www.rswadvocaten.nl

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
T.a.v.: hoger beroep vreemdelingen zaken
Postbus 16113
2500 BC Den Haag
Fax: 070- 365 13 80

Amsterdam, 25 april 2007

Betreft : / Hoger beroep
Ons kenmerk : 00602041/RO/ro

Edelachtbare heer, vrouwe,

Appellante:
Geboortedatum:
Nationaliteit: Nigeriaanse

Geeft eerbiedig te kennen,

Appellante kiest te dezer zake woonplaats te Amsterdam, WG plein 310, 1054 SG, ten kantore van Ross, Spapens & Woudwijk advocaten.

Mr. K. Ross verklaart hierbij, met recht van vervanging, bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn tot het indienen van het onderhavige hoger beroepschrift.

Appellante stelt hoger beroep in tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Haarlem, sector bestuursrecht, Vreemdelingenkamer, Reg.nr 05/ 58049, d.d. 29 maart 2007, verzonden op 3 april 2007. Een kopie van het afschrift van deze uitspraak treft u hierbij aan als productie 1.

Grief I

Appellante kan zich niet verenigen met de overweging van de rechtbank dat "hetgeen eiseres heeft aangevoerd, niet tot de conclusie kan leiden dat verweerder het asielrelaas in redelijkheid niet ongeloofwaardig heeft kunnen achten. De rechtbank neemt hiertoe het volgende in aanmerking. Aan de verklaring van eiseres dat een ander persoon haar visum voor de VS heeft geregeld, heeft verweerder geen geloof hoeven hechten, nu uit Informatie van het Amerikaanse consulaat is gebleken dat een visum voor Nigeriaal in persoon moet worden geregeld".

Gronden waarop appellante zich met voorgaande niet kan verenigen:

De rechtbank gaat hierbij voorbij aan de informatie die eiseres heeft aangevoerd in het kader van de aanvraag van het visum, te weten dat het visum is aangevraagd door een medewerkster van het

reisbureau en dat ook anderen dat de aanvrager een visum kunnen aanvragen. Elseres verwijst in dit kader naar de zienswijze d.d. 21 oktober 2005 en de daarbij behorende bijlage (productie 2).

Ten onrechte heeft de rechtbank de door elseres overgelegde informatie niet op de juiste wijze betrokken bij de beoordeling. Nu de rechtbank zonder de stukken van elseres bij de beoordeling te hebben betrokken uitspraak heeft gedaan, is er sprake van een uitspraak welke in strijd is met artikel 8:69, lid 1 Awb waarin is bepaald dat de rechtbank uitspraak doet op de grondslag van het beroepschrift, de overgelegde stukken en het verhandelde tijdens vooronderzoek en onderzoek ter zitting.

Grief II

Appellante kan zich niet verenigen met de overweging van de rechtbank dat: *"verweerder heeft voorts kunnen oordelen dat afbreuk is gedaan aan het urgente karakter van de asielaanvraag van elseres, nu zij in de VS geen asiel heeft aangevraagd, terwijl zij heeft verklaard dat zij gedurende enkele maanden in de VS heeft verbleven. De verklaring van elseres dat zij aldaar geen asiel heeft aangevraagd, omdat zij niet op de hoogte was van die mogelijkheid, maakt het voorgaande niets anders"*.

Grond waarop appellante zich met voorgaande niet kan verenigen:

Appellante stelt zich op het standpunt dat de rechtbank ten onrechte aan de verklaring van elseres dat nu zij geen weet had van een asielpcedure in de VS geen waarde heeft toegekend. Van belang is dat elseres direct bij binnenkomst in Nederland asiel heeft aangevraagd.

De rechtbank heeft zich bij haar beoordeling dan ook niet gehouden aan artikel 8:69 Awb waarin is bepaald dat de rechtbank uitspraak doet op de grondslag van het beroepschrift, de overgelegde stukken en het verhandelde tijdens vooronderzoek en onderzoek ter zitting. Wegens strijd met artikel 8:69 lid 1 AWB dient dan ook de uitspraak vernietigd te worden.

Grief III

Appellante kan zich niet verenigen met de overweging van de rechtbank dat *"verweerder heeft kunnen oordelen dat elseres niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij, als jonge vrouw, zou zijn gedwongen de positie van haar vader binnen het Ogboni-genootschap over te nemen, aangezien uit het ambtsbericht van de minister van Buitenlandse Zaken van 10 oktober 2003 inzake Nigeria blijkt dat titels binnen het Ogboni-genootschap niet overerfbaar zijn. De verklaring van elseres dat kinderen al vóór hun geboorte aan het genootschap kunnen worden gewijd, heeft verweerder ontoereikend kunnen achten, nu elseres dit niet nader heeft onderbouwd"*.

Gronden waarop appellante zich met voorgaande niet kan verenigen:

Appellante is van mening dat zij wel heeft onderbouwd dat zij haar vader diende op te volgen. Elseres verwijst hierbij naar de informatie van Country of Origin d.d. 5 november 1999 (productie 3) dat elseres in haar procedure heeft overgelegd. Uit deze informatie volgt dat *"The anthropology professor also described the only instance she could think of where the society might actively pursue a person who did not want to join (ibid.) If that person's parent(s) had "dedicated" their child to the society, sometimes before they were born, then the society could go after the person and force them to join to ensure the fulfilment of the parent(s) promise"*.

Nu de rechtbank in de uitspraak deze Informatie niet heeft betrokken bij haar beoordeling stelt appellante dat de rechtbank hiermee artikel 8:69 Awb heeft geschonden. In artikel 8:69, lid. 1 Awb is bepaald dat de rechtbank uitspraak doet op de grondslag van het beroepsschrift, de overgelegde stukken en het verhandelde tijdens vooronderzoek en onderzoek ter zitting. Wegens strijd met artikel 8:69 lid 1 AWB dient dan ook de uitspraak vernietigd te worden.

Grief IV

Appellant kan zich niet verenigen met de overweging van de rechtbank dat *"Verweerder heeft zich ter zitting op het standpunt gesteld dat geen sprake is van schending van artikel 3 EVRM, nu eiseres niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij de bescherming heeft ingeroepen van de Nigeriaanse autoriteiten, dan wel dat zij geen bescherming van voornoemde autoriteiten kan krijgen in verband met haar gedwongen uithuwelijking en de dreigende besnijdenis van haar dochter. Eiseres heeft zich op het standpunt gesteld dat het bestreden besluit een deugdelijke motivering ontbeert, nu dit punt eerst ter zitting naar voren is gebracht. De rechtbank is van oordeel dat dit standpunt weliswaar in een laat stadium door verweerder is ingenomen, maar dat dit niet tot vernietiging van het bestreden besluit hoeft te leiden, aangezien uit de gehoren niet is gebleken dat eiseres heeft geprobeerd de bescherming van de autoriteiten in te roepen. Verweerder kan dan ook, gelet op de vaste jurisprudentie ten aanzien van dit punt, aan eiseres tegenwerpen dat zij niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij bij terugkeer te vrezen heeft voor een behandeling in strijd met artikel 3 EVRM"*.

Gronden waarop appellante zich met voorgaande niet kan verenigen:

Nu verweerder dit standpunt pas ter zitting en dus tardief heeft ingenomen en dit niet in het voornemen dan wel de bestreden beschikking heeft opgenomen stelt eiseres dat de rechtbank hierbij buiten het geschil is getreden door zelf de gronden aan te vullen nu verweerder niet in de bestreden beschikking noch ter zitting heeft verwezen naar vaste jurisprudentie als argument en de rechter dit wel als motivering gebruikt in haar uitspraak. Dit heeft verweerder niet ambtshalve mogen toepassen.

Appellante stelt dat de verplichting van de rechtbank om op grond van artikel 8:69, lid 2 Awb ambtshalve de rechtsgronden aan te vullen alleen betrekking heeft op het aanvullen van de rechtsgronden van het beroep. De verplichting strekt er niet toe dat de rechter het verwerende bestuursorgaan te hulp moet schieten als een besluit is voorzien van een onjuiste dan wel ontbrekende rechtsgrondslag.

Nu de rechtbank in de uitspraak zelf argumenten heeft aangevuld welke verweerder nimmer heeft aangevoerd stelt appellante dan ook dat hiermee de rechtbank hiermee 8:69 Awb heeft geschonden. Wegens strijd met artikel 8:69 lid 2 AWB dient dan ook de uitspraak vernietigd te worden.

Petiturum

Op grond van vorenstaande verzoekt appellant u het hoger beroep gegrond te verklaren, de bestreden uitspraak te vernietigen en de Minister te veroordelen in de proceskosten.

Een kopie van dit schrijven zond ik heden aan verweerder.

Hoogachtend,

Mr. K. Ross

Bijlagen: 3